

[PDF udgave \(373 KB\)](#)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	23. oktober 2003

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 31. oktober 2003 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 4. november 2003- vedlægges Finansministeriets notat vedrørende de punkter, som forventes optaget på dagsordenen.

Samlet aktuelt notat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 4. november 2003

1. Proceduren for uforholdsmæssigt store underskud vedr. Frankrig side 2
2. EPC's rapport vedr. indvirkningen på offentlige finanser af befolkningens aldring side 8
3. Finansielle tjenesteydelser: Direktiv om oplysningsforpligtelser side 10
4. Kommissionens evalueringsrapport vedr. OLAF side 13
5. Makroøkonomisk dialog med kandidatlandene side 16
6. Direktiv om gensidig bistand **(a-punkt)** side 21
7. Makrofinansiell assistance til Albanien side 26

ECOFIN ventes den 4. november at træffe beslutning om, hvorvidt Frankrig har iværksat virkningsfulde foranstaltninger som reaktion på Rådets henstilling af 3. juni 2003 om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør, og at træffe beslutning om, hvorvidt Frankrig skal pålægges at træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet.

1. Baggrund

Henstilling af 21. januar 2003 med henblik på at rette en advarsel til Frankrig for at undgå et uforholdsmæssigt stort underskud

ECOFIN vedtog den 21. januar 2003 en henstilling med henblik på at rette en advarsel ("early warning") til Frankrig for at undgå et uforholdsmæssigt stort underskud i 2003. Advarslen skyldtes, at den franske budgetudvikling – med et ventet underskud på 2,7 pct. af BNP i 2002 – udgjorde en væsentlig afvigelse fra den af Frankrig planlagte tilpasning til den mellemfristede målsætning om et budget tæt på balance eller i overskud og en risiko for overskridelse af Traktatens 3 pct.-grænse for underskuddet.

I denne advarsel henstilles det, 1) at den franske regering bør træffe alle passende foranstaltninger for at sikre, at det offentlige underskud ikke overskrider 3% af BNP i 2003; 2) at gennemførelsen af foranstaltninger, der kan forbedre den konjunkturkorrigerede budgetstilling med mindst 0,5 procentpoint af BNP ikke blot vil mindske risikoen for, at det offentlige underskud overskrider 3% af BNP i 2003, men også bidrage til, at Frankrig allerede fra 2003 kan genoptage budgetkonsolideringen i retning af en budgetsaldo i balance; og 3) at der også i de efterfølgende år bør gøres en indsats for at forbedre den underliggende budgetstilling med mindst 0,5 procentpoint af BNP om året, således at det bliver muligt at opfylde den mellemfristede målsætning om en budgetsaldo tæt på balance eller i overskud senest 2006.

Henstilling af 3. juni 2003 om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør

Efter vedtagelsen af advarslen til Frankrig for at undgå et uforholdsmæssigt stort underskud blev det imidlertid klart, at det franske underskud faktisk udgjorde 3,1 pct. af BNP i 2002, og at det kunne ventes at stige yderligere i 2003.

Kommissionen iværksatte derfor i overensstemmelse med Traktaten (artikel 104) proceduren vedrørende uforholdsmæssigt store underskud over for Frankrig i kraft af vedtagelsen af en rapport den 2. april 2003.

Kommissionen konkluderede bl.a., at overskridelsen af 3 pct.-grænsen for budgetunderskuddet i 2002 ikke var en følge af en usædvanlig begivenhed uden for Frankrigs kontrol eller et alvorligt økonomisk tilbageslag, således at overskridelsen ikke var exceptionel og midlertidig ("exceptional and temporary") i Traktatens forstand. Føringelsen af den offentlige budgetsaldo på 1,6 pct. af BNP i 2002 var primært resultatet af en føringelse af det konjunkturrensede budget på 1,2 pct. af BNP som

følge af skattelettelser og overskridelser af udgiftsmål. Overskridelsen af 3 pct.-grænsen hænger sammen med, at den franske budgetkonsolidering gradvist er sat over styr siden 1999. Kommissionens prognose skønnede på dette tidspunkt, at det franske budgetunderskud ville udgøre 3,7 pct. af BNP i 2003 og at den offentlige gæld ville overskride Traktatens grænse på 60 pct. af BNP i 2003. Kommissionen vurderede, at Frankrig indtil nu ikke havde taget tilstrækkelige initiativer for at reducere underskuddet i opfølgning på advarslen af 21. januar 2003. Den Økonomiske og

Ifølge Traktaten (artikel 104.7) og Stabilitets- og Vækstpagten kan Rådet, hvis det fastslår, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, rette en henstilling til det pågældende medlemsland om at bringe situationen til ophør. En sådan henstilling fastsætter en frist for medlemslandets iværksættelse af virksomhedsfulde foranstaltninger på 4 måneder og en frist for korrektionen af det uforholdsmæssigt store underskud, som bør gennemføres i året efter, at det er konstateret, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Begrebet ”særlige omstændigheder” (”special circumstances”) er ikke defineret.

På denne baggrund og på grundlag af henstillinger fra Kommissionen vedtog ECOFIN den 3. juni 2003 dels en Rådsbeslutning om, at der er et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig, samt dels en rådshenstilling til Frankrig om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør.

I henstillingen henstilles det, at

de franske myndigheder bringer situationen med et uforholdsmæssigt stort budgetunderskud til ophør så hurtigt som muligt og senest i 2004, idet Rådet gav den franske regering en frist til den 3. oktober 2003 til at træffe passende foranstaltninger med henblik herpå;

de franske myndigheder tilvejebringer en væsentlig større forbedring af det konjunkturrensede underskud for 2003 end planlagt på daværende tidspunkt; de franske myndigheder gennemfører foranstaltninger, der sikrer, at det konjunkturrensede underskud i 2004 reduceres med 0,5 pct. af BNP eller mere for at sikre, at den samlede forbedring i 2003-2004 er tilstrækkelig til at bringe det nominelle underskud ned under 3 pct. senest i 2004;

Frankrig begrænser stigningen i den offentlige gæld i 2003.

Rådet noterede sig endvidere bl.a., at de franske myndigheder forpligtede sig til at sikre, at budgetkonsolideringen fortsættes i årene efter 2004, jf. Frankrigs opdaterede stabilitetsprogram, via en reduktion af det konjunkturrensede budgetunderskud med mindst 0,5 procentpoint af BNP om året med henblik på at tage et afgørende skridt i retning af en mellemfristet budgetstilling tæt på balance eller i overskud, og til at sikre, at gældskvoten igen begynder at falde.

Henstillingen til Frankrig om blandt andet at sikre en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2004 blev gentaget i de overordnede

økonomisk-politiske retningslinjer for 2003-2005, der blev godkendt af det Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19.-20. juni 2003 og vedtaget af Rådet den 26. juni 2003.

Danmark stemte, ligesom Holland, imod henstillingen af 3. juni 2003 til Frankrig om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør. Henstillingen gik ikke langt nok i lyset af

den advarsel, som Frankrig fik den 21. januar 2003 m.h.p. at undgå et uforholdsmæssigt stort underskud, og som henstiller, at Frankrig for at sikre, at underskuddet ikke overskrider 3 pct. af BNP i 2003, bør forbedre sin

konjunkturrensede budgetstilling med 0,5 pct. af BNP;
ECOFIN's rapport om stykket koordination af budgetpolitik, der blev endosseret af DER på forårstopmødet i 2003, og hvor det blandt andet fremgår, at de eurolande, hvis underskud overstiger kravet om at være tæt på balance eller i overskud, er forpligtet til at nedbringe underskuddet med mindst 0,5 pct. af BNP per år;

håndteringen af proceduren vedr. uforholdsmæssigt store underskud i Tyskland og Portugal, der ifølge Rådets vurderinger efterlevede henstillingerne om at iværksætte foranstaltninger til nedbringelse af deres underskud inden for frister på 4 måneder, idet Portugal iværksatte korrigerende foranstaltninger svarende til 1,5 pct. af BNP i 2002, mens Tyskland iværksatte korrigerende foranstaltninger svarende til 1,0 pct. af BNP i 2003. Landene må være lige i forhold til reglerne i Traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten.

2. Indhold

2.1 Rådsbeslutning om, hvorvidt Frankrig har truffet virkningsfulde foranstaltninger i opfølgning på henstillingen om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør

Kommissionen har den 8. oktober 2003 i overensstemmelse med Traktaten (artikel 104.8) og Stabilitets- og Vækstpagten rettet en henstilling til Rådet m.h.p. en rådsbeslutning, der fastslår, at Frankrig ikke har truffet virkningsfulde foranstaltninger i opfølgning på henstillingen af 3. juni 2003 inden for den i henstillingen fastsatte tidsfrist (3. oktober 2003).

Rådet træffer afgørelse på grundlag af Kommissionens henstilling og med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer, idet stemmer afgivet af det berørte medlemsland dog ikke medregnes (jf. artikel 104.13). Rådet skal også basere sin afgørelse på de af den franske regering offentligt meddelte beslutninger.

Kommissionen konstaterer, at Frankrig efter henstillingen af 3. juni 2003 har truffet flg. foranstaltninger:

- annullering af statslige udgifter - svarende til 0,1 pct. af BNP - der dog alene skal bidrage til at opfylde målet for de statslige udgifter, og ikke til at opnå et resultat, der er bedre end ellers planlagt.
- tre tiltag, der tilsammen vil have en marginal effekt på underskuddet på ca. 0,03 pct.

5

af BNP i 2003 og mere i 2004:

- en ophævelse af refusionen af udgifter til lægemidler, hvis helbredende virkning ikke er tilstrækkeligt veldokumenteret
- en forøgelse af afgifterne på tobak med virkning fra oktober
- en mindre forøgelse af bidragene til AGS (en særlig lønfond for arbejdstagere i konkursramte virksomheder)
- gennemførelsen af en pensionsreform

Kommissionen finder ikke, at disse foranstaltninger leder til en signifikant reduktion af budgetunderskuddet i 2003 relativt til forventningen på tidspunktet for Rådets henstilling.

Frankrig har den 2. september 2003 rapporteret, at man venter et budgetunderskud på 4,0 pct. af BNP i 2003, baseret på et skøn for væksten i det reale BNP på 0,5 pct. i 2003. Kommissionen finder, at dette estimat indebærer, at der ikke vil blive opnået

for en yderligere forbedring af den konjunkturrensede budgetsaldo i 2003, byrken i forhold til 2002 eller i forhold til den budgetsum for 2003, som var ventet på tidspunktet for Rådets henstilling.

De franske myndigheder venter – på baggrund af forslaget til budget for 2004, der blev godkendt af det franske kabinet den 25. september 2003, og et skøn for den reale BNP-vækst på 1,7 pct. af BNP i 2004 – at budgetunderskuddet vil udgøre 3,6 pct. af BNP i 2004. Kommissionen konstaterer, at budgetunderskuddet således vil overstige Traktatens grænse på 3 pct. af BNP for tredje år i træk, og at situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud ikke vil blive korrigeret i 2004, som henstillet af Rådet.

Kommissionen finder, at budgetplanerne for 2004 indebærer en forbedring af den konjunkturrensede saldo konsistent med minimumsjusteringen på 0,5 pct. af BNP anbefalet af Rådet i juni 2003. Kommissionen konkluderer imidlertid, at denne forbedring ikke vil være tilstrækkelig til at sikre, at den samlede forbedring i 2003-2004 bringer det nominelle underskud ned under 3 pct. senest i 2004, som henstillet af Rådet.

De franske myndigheder skønner, at den offentlige gæld vil stige fra 59,0 pct. af BNP i 2002 til 61,4 pct. af BNP i 2003, mens gælden på tidspunktet for Rådets henstilling ventedes at ville udgøre 60,4 pct. af BNP i 2003. Kommissionen konkluderer, at de af Frankrig truffne foranstaltninger ikke har begrænset stigningen i den offentlige gæld i 2003 nævneværdigt, som henstillet af Rådet.

Ifølge Traktaten (artikel 104.8) kan Rådet beslutte at offentliggøre sin henstilling, når det har konstateret, at dets henstilling ikke er fulgt op af virkningsfulde foranstaltninger inden for den i henstillingen fastsatte tidsfrist. Frankrig besluttede imidlertid at offentliggøre henstillingen i forbindelse med henstillingens vedtagelse den 3. juni 2003.

2.2 Rådsbeslutning om, hvorvidt der skal rettes et pålæg til Frankrig om at

træffe foranstaltninger til nedbringelse af underskuddet

Rådet kan ifølge Traktaten (artikel 104.9) beslutte at pålægge et medlemsland inden for en bestemt frist at træffe foranstaltninger til den nedbringelse af underskuddet, som Rådet skønner nødvendig for at rette op på situationen. En sådan rådsbeslutning om pålæg træffes inden for en måned efter, at Rådet har konstateret, at der ikke er truffet virkningsfulde foranstaltninger inden for den frist, som er fastsat i henstillingen om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør.

Rådet træffer afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og med et flertal på to tredjedele af sine medlemmers stemmer, idet stemmer afgivet af det berørte medlemsland dog ikke medregnes (jf. artikel 104.13), ligesom stemmerettighederne for medlemslande med dispensation suspenderes (jf. artikel 122.5). En eventuel afstemning om pålæg til Frankrig vil således ikke have deltagelse af Frankrig samt Danmark, Sverige og UK.

Kommissionen har den 21. oktober 2003 rettet en henstilling til Rådet m.h.p. en rådsbeslutning, der pålægger Frankrig at træffe de nødvendige foranstaltninger for at rette op på situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud. Kommissionens henstilling lægger op til en beslutning om, at:

Frankrig skal
bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør så tidligt som muligt og senest i 2005
opnå en reduktion af det strukturelle underskud i 2004 på 1 pct. af BNP
opnå en reduktion af det strukturelle underskud i 2005 på mindst 0,5 pct. af BNP eller mere for at sikre, at det nominelle underskud bringes ned under 3 pct. af BNP i 2005
anvende indtægter, der viser sig højere end nu forventet, til reduktion af underskuddet, og, hvis opsvinget viser sig stærkere end nu forventet, accelerere reduktionen af det strukturelle underskud
fremlægge en rapport om beslutninger rettet mod efterlevelse af dette pålæg senest den 15. december 2003. Rapporten analyseres af Rådet og Kommissionen m.h.p. at vurdere Frankrigs efterlevelse af dette pålæg
fremlægge rapporter om implementering af dette pålæg i slutningen af april 2004, oktober 2004, april 2005 og oktober 2005. Rapporterne analyseres af Rådet og Kommissionen m.h.p. at vurdere Frankrigs efterlevelse af dette pålæg
Frankrig skal endvidere fortsætte konsolideringen efter 2005 gennem en reduktion af det strukturelle underskud på mindst 0,5 pct. af BNP per år eller mere for at opfylde den mellemfristede målsætning om budgetter tæt på balance eller i overskud og for at bringe gælden til at falde.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Finanspolitik er det enkelte medlemslands eget ansvar inden for rammerne af Traktaten

7

samt Stabilitets- og Vækstpagten. Medlemslandene skal på grund af den gensidige påvirkning mellem landenes økonomier betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse og samordne den i ECOFIN. Medlemslandene er i henhold til Traktaten og Stabilitets- og Vækstpagten forpligtet til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Sagen vedr. en henstilling i form af en advarsel til Frankrig for at undgå et uforholdsmæssigt stort underskud blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 21. januar 2003. Sagen vedr. en rådsbeslutning om, at der eksisterer et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig og en rådshenstilling til Frankrig om at bringe situationen med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør blev forelagt Folketingets Europaudvalg m.h.p. forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 3. juni 2003.

Dagsordenspunkt 2: EPC's rapport vedr. indvirkningen på offentlige finanser af befolkningens aldring

Rådet (ECOFIN) den 4. november 2003 ventes at vedtage Den Økonomisk Politiske Komité (EPC)'s rapport om indvirkningen på de offentlige finanser af befolkningens aldring.

1. Baggrund

Det Europæiske Råd i Bruxelles den 21. marts 2003 vedtog en rapport fra Rådet (ECOFIN) om at styrke koordinationen vedr. finanspolitikken ("Strengthening the co-ordination of budgetary policies"). Et central element heri var en opfordring til at øge fokus på vurdering af den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser.

På Rådsmødet (ECOFIN) den 13. maj vedtog Rådet et mandat til EPC, hvor EPC anmodes om yderligere arbejde vedr. finanspolitisk holdbarhed og om på Rådsmødet (ECOFIN) 4. november 2003 at fremlægge en fremskridtsrapport om den overordnede effekt på den finanspolitiske holdbarhed af befolkningens aldring.

Det Europæiske Råd i Bruxelles 21. marts 2003 hilste endvidere den fælles Råds/Kommissionsrapport om tilstrækkelige og holdbare pensioner velkommen, herunder dens fokus på behovet for økonomisk holdbarhed for at sikre tilstrækkelige pensioner i lyset af befolkningernes aldring. Endvidere henstillede det til medlemslandene at gennemføre yderligere reformer af pensionssystemerne, herunder at øge beskæftigelsen blandt ældre.

Herudover opfordrede Det Europæiske Råd til fortsat anvendelse af den åbne koordinationsmetode på pensionsområdet og til evaluering i 2006 af de reformer medlemslandene gennemfører, herunder også i de nye medlemslande. Endvidere opfordrede det til videreførelse af den etablerede praksis med samarbejde mellem Den

Det Europæiske Råds på sit møde 16.-17. oktober 2003 fremhævede væsentligheden af at have pensionssystemer, som er tilstrækkelige og økonomisk holdbare. Det understregede igen målet fra DER i Barcelona i marts 2002 om at øge den faktiske gennemsnitlige tilbagetrækningsalder med fem år inden udgangen af 2010. Endvidere bør Rådet fortsat nøje overvåge pensionssystemernes økonomiske holdbarhed, bl.a. for at vurdere, i hvilket omfang reformerne forbedrer de offentlige financers holdbarhed på lang sigt.

2. Indhold

Fremskridtsrapporten afdækker det hidtidige arbejde med aldringsproblematikken og det indhold, som skal være i næste runde af fremskrivninger i 2005 over befolkningens størrelse og alderssammensætning og afledte konsekvenser heraf for de offentlige finanser, hvor de nye medlemslande også skal indgå.

9

Hovedkonklusioner i rapporten:

Den demografiske udvikling medfører et betydelig pres på de offentlige finanser i de kommende årtier, mens der dog er nogen usikkerhed om den præcise størrelsesorden.

Fremskrivningerne indikerer, at den aldrende befolkning vil medføre en stigning i offentlige udgifter på mellem 3 og 7 pct. af BNP frem til 2050. Dette skyldes primært udgifter til søjle 1 pensioner (pension finansieret over det løbende budget) og ældrerelateret offentligt forbrug.

Risikoen for uholdbare offentlige finanser er til stede i 10 ud af 15 medlemslande og højest i Tyskland og Frankrig. Danmark vurderes at have en holdbar finanspolitik.

Hovedformålet med næste runde af fælles fremskrivninger i 2004 er at bidrage til vurderingen af den finanspolitiske holdbarhed. Metoden, sammenligneligheden og gennemsigtigheden af næste runde af fælles fremskrivninger skal forbedres. Herudover skal der laves følsomhedsanalyser af: 1) Indvandring, 2) pensionsreformer, 3) ikke-demografiske faktorer, der driver det offentlige forbrug og 4) beskæftigelsesmålsætningerne i Lissabon-strategien.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Fremskridtsrapporten har ingen statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser.

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Arbejdet finder sted inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode og bygger dermed på en decentraliseret tilgang, der med udgangspunkt i en gensidig erfaringsproces skal hjælpe medlemslandene til gradvis at udvikle deres egen politik.

5. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Mandat vedr. EPC's arbejde blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for Rådsmødet (ECOFIN) 13. maj 2003. Rådets og Kommissionens rapport om pensionssystemer blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet (beskæftigelses- og socialpolitik) den 6. marts og ECOFIN den 7. marts 2003.

Dagsordenspunkt 3: Finansielle tjenesteydelser: Direktiv om oplysningsforpligtelser (transparensdirektivet)

1. Baggrund og indhold

Forslag til direktiv om harmonisering af gennemsigtighedskrav til oplysninger om

10

udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked og om ændring af direktiv 2001/34/EF (KOM(2003) 138 endelig) er fremsat d. 26. marts 2003. Herefter har forslaget været behandlet i Rådets arbejdsgruppe på en række møder. Behandlingen pågår stadig. Direktivforslaget er på dagsordenen for ECOFIN den 4. november 2003 til orienterende debat.

Baggrunden for direktivforslaget er, at udviklingen på værdipapirmarkederne i EU gør, at bestemmelserne i det eksisterende direktiv på området, som vedrører udsteders periodiske oplysningsforpligtelser og regler om visse aktionærs oplysningsforpligtelser, ikke længere er tilstrækkelige. Dels stiller markedet i dag krav om flere oplysninger, dels er der for store forskelle mellem kravene i medlemslandene. Endelig er det nødvendigt at tilpasse reglerne om gennemsigtighed til de andre nye regler, der vedtages på værdipapirområdet, jf. beslutningerne i Den Finansielle handlingsplan. Det eksisterende direktiv er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer.

Forslaget har hjemmel i artikel 44 og 95 i TEF (Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab). Der er således tale om en fælles beslutning med Europa-Parlamentet.

Kommissionens forslag, der vedrører de virksomheder (udstedere), hvis værdipapirer er noteret på et reguleret marked, lægger op til en række øgede krav til offentliggørelse af oplysninger i forhold til de eksisterende bestemmelser på området, herunder

- kortere frist for offentliggørelse af årsrapport (3 måneder).

- tilpasning af indholdet af halvårsrapporter, så disse følger internationale regnskabsstandarder.

- indførelse af obligatoriske halvårsrapporter for obligationsudstedere.

- indførelse af obligatoriske kvartalsmeddelelser for aktieudstedere.

- lavere grænser for offentliggørelse af store aktiebesiddelser. Grænsen for, hvornår en investor skal offentliggøre, at denne er storaktionær, foreslås sænket fra 10 pct. til 5 pct. af kapitalen i et selskab.

Herudover indeholder direktivforslaget en række nye bestemmelser om elektronisk afstemning og fuldmagtsbaseret afstemning ved generalforsamlinger.

Direktivet indeholder desuden en hensigtserklæring om, at der på sigt skal oprettes en fælles national indberetningsmekanisme i form af et enkelt elektronisk netværk eller en platform for elektroniske netværk på tværs af medlemsstaterne for at lette offentlighedens adgang til regulerede oplysninger.

2. Europa-Parlamentets holdning

Parlamentets økonomiudvalg har leveret en foreløbig rapport om, hvilke ændringsforslag Parlamentet kunne tænkes at fremsætte. Rapporten er endnu ikke

11

vedtaget i Parlamentet. Det samme gør sig gældende for Parlamentets juridiske udvalg.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget, at de planlagte foranstaltningers mål, nemlig at sikre investorenes tillid til markederne gennem ensartet gennemsigtighed i hele EU, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, jf. proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5.

4. Gældende dansk ret

De gældende danske regler om offentliggørelse af information fremgår af kapitel 7 (§§ 27-30) om oplysningsforpligtelser i lov om værdipapirhandel m.v. samt i straffebestemmelsen i § 93 i samme lov. I medfør af §§ 22, stk. 4, 26, stk. 5 og 93, stk. 3 i værdipapirhandelsloven er betingelserne for optagelse på en fondsbørs fastsat i bekendtgørelse nr. 331 af 23. april 1996 om betingelserne for optagelse til notering af værdipapirer på en fondsbørs. Endvidere reguleres offentliggørelse af betydelige andele af bekendtgørelse nr. 386 af 29. maj 2000 om opgørelse af, meddelelse om og offentliggørelse af betydelige andele i selskaber, der har aktier optaget til notering på en fondsbørs eller aktier optaget til handel på en autoriseret markedsplads.

I aktieselskabslovens § 65 b er der indsat en bestemmelse om, at generalforsamlingen kan træffe beslutning om anvendelse af elektroniske dokumenter i stedet for papirdokumenter. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. oktober 2003.

Udarbejdelse og offentliggørelse af årsrapport reguleres i årsregnskabsloven.

5. Høring

Direktivforslaget har været i høring, og er blevet drøftet i EF-specialudvalget vedr. den finansielle sektor. Høringen viste generel opbakning til ønsket om større gennemsigtighed på markedet. Høringen viste dog samtidig, at der ikke er fuld opbakning til at pålægge udstedere af aktier optaget til handel på et reguleret marked at offentliggøre obligatoriske kvartalsmeddelelser.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af direktivforslaget forventes at medføre ændringer af værdipapirhandelsloven, aktieselskabsloven og årsregnskabsloven. Der må forventes visse økonomiske konsekvenser af skabelsen af en fælles-europæisk platform til offentliggørelse af informationer, samt skabelsen af en fælles national indberetningsmekanisme. Det kan endnu ikke vurderes, hvor omfattende etableringen af disse mekanismer og dermed de statsfinansielle konsekvenser bliver, men det må formodes, at ændringerne i et endnu ukendt omfang vil medføre øgede tilsynsmæssige omkostninger. Baggrunden for, at de statsfinansielle konsekvenser endnu ikke kan vurderes, er, at de vil afhænge en del af den endelige udformning af direktivet og

gennemførelsesforanstaltningerne i medfør af direktivet. Arbejdet med sidstnævnte er endnu ikke påbegyndt.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

12

Det forventes, at forslaget vil medføre virkninger i form af større gennemsigtighed og troværdighed på værdipapirmarkedet. De samfundsøkonomiske tilpasningsomkostninger vil formodentlig være begrænsede, da en stor del af de nye tiltag i direktivet allerede er gældende lov i Danmark. Hvis de yderligere oplysningskrav om kvartalsmeddelelser fra aktieudstedere og halvårsrapporter fra obligationsudstedere gøres obligatoriske, vil dette medføre, at en mindre gruppe udstedere pålægges af offentliggøre ny information, hvilket vil medføre omkostninger for disse.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret forud for ECOFIN den 7. marts 2003 samt ved grundnotat den 1. maj 2003.

Dagsordenspunkt 4: Kommissionens evalueringsrapport vedr. OLAF

Baggrund og indhold

Kommissionen oversendte den 31. juli 2003 sin rapport af 2. april 2003 om evalueringen af aktiviteterne i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) til Rådet (KOM(2003) 154 endelig). På ECOFIN den 4. november forventes vedtaget rådskonklusioner om Kommissionens evalueringsrapport. Kommissionens evalueringsrapport om OLAF behandles for nærværende af Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg, der er ved at skrive betænkning om sagen.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) blev etableret den 1. juni 1999, jf. ikrafttrædelsesbestemmelsen i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af OLAF. Formålet med oprettelsen af OLAF var at skabe et mere uafhængigt undersøgelsesorgan - særligt i forhold til Kommissionen - med flere beføjelser end det tidligere UCLAF. Kontorets muligheder for at foretage interne undersøgelser i Kommissionen blev væsentligt styrket, ligesom påbegyndelse og gennemførelse af eksterne undersøgelser i medlemsstaterne i højere grad kom til at bero på OLAF's eget initiativ.

Samtidigt blev det besluttet, at Kommissionen skulle evaluere OLAF efter de første tre år af institutionens levetid. Evalueringsrapporten om Kontorets aktiviteter skal sendes til Europa-Parlamentet og Rådet vedlagt en udtalelse fra det såkaldte Overvågningsudvalg (OLAF's bestyrelse) sammen med eventuelle forslag til ændring eller udvidelse af Kontorets opgaver, jf. artikel 15 i ovennævnte forordning 1073/1999.

Kommissionens evalueringsrapport

Kommissionens 3-årsevaluering af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig har til formål at give en generel vurdering af Kontorets aktiviteter som supplement til allerede foreliggende rapporter fra Overvågningsudvalget, Kommissionen og OLAF selv. Rapporten redegør for og vurderer Kontorets aktiviteter på følgende tre hovedområder:

De operative opgaver vedrørende gennemførelsen af administrative undersøgelser og dertil knyttet bistand og koordination såvel internt i forhold til Unionens institutioner som eksternt i forhold til medlemsstaterne. Disse opgaver løses på OLAF's eget initiativ og uafhængigt af Kommissionen som helhed.

De politiske og lovgivningsmæssige opgaver vedrørende beskyttelsen af Unionens finansielle interesser samt bekæmpelsen af svig og andre uregelmæssigheder mod EU's budget. Disse opgaver løses i et tæt samarbejde med den øvrige del af Kommissionen og på dennes vegne.

OLAF's overvejende interne forhold (organisation, bemanning, budget og informationsaktiviteter) set i lyset af Kontorets "blandede status" som fuldt uafhængig i sin undersøgelsesfunktion og som integreret med den øvrige del af Kommissionen på andre områder.

På baggrund af gennemgangen af OLAF's hovedområder konkluderes, at etableringen af Kontoret i 1999 har været en succes trods visse vanskeligheder ved Kontorets "blandede status" i forhold til Kommissionen som helhed. Rapporten lægger derfor på kort sigt op til en konsolidering af OLAF's nuværende struktur og arbejdspraksis, mens der på længere sigt kan blive tale om at ændre retsgrundlag og opgaver for Kontoret bl.a. afhængigt af eventuelle fremtidige traktatmæssige nydannelser.

Rapporten indeholder 17 anbefalinger af såvel politisk som teknisk karakter, der kan grupperes som følger:

Omlægning og udvikling af OLAF's interne organisation og forretningsgange med henblik på en styrkelse af bl.a. undersøgelsesprocedurerne, analysearbejdet, personalepolitikken og kommunikationen udadtil (anbefalingerne 2, 4, 5, 11, 15 og 17).

Indgåelse af flere samarbejdsaftaler mellem OLAF og dets samarbejdspartnere på fællesskabsniveau og nationalt niveau om spillereglerne for Kontorets gennemførelse af sine undersøgelser og herunder informationen herom (anbefalingerne 1, 7, 8, 9, 10 og 16).

Fortsat udvikling af samarbejdet med medlemsstaterne (serviceplatformen) og reform af arbejdet i Det Rådgivende Koordineringsudvalg for Bekæmpelse af Svig (anbefaling 14).

Forslag om at styrke Kommissionens efterforskningsmæssige og strafferetlige beføjelser, herunder etablering af en europæisk anklagemyndighed (anbefalingerne 3, 6, 12 og 13).

Overvågningsudvalgets udtalelse

I henhold til artikel 15 i forordning 1073/1999 om OLAF skal Kommissionens evalueringsrapport som nævnt suppleres med en udtalelse fra Overvågningsudvalget for OLAF. Udvalget har til formål at styrke Kontorets uafhængighed ved hjælp af regelmæssig kontrol af udøvelsen af undersøgelsesfunktionen, jf. artikel 11 i forordningen.

Overvågningsudvalgets udtalelse af 18. juni 2003 adskiller sig væsentligt fra Kommissionens rapport, idet der alene fokuseres på OLAF's undersøgelsesfunktion, jf. udvalgets mandat. Der fremsættes især følgende kritiske bemærkninger om Kontorets undersøgelsesaktiviteter:

Det lader ikke til, at de specialiserede personaleressourcer inden for politiarbejde og retsforfølgelse, som OLAF har fået bevilget, endnu har ført til alle de forventede resultater.

Grundet manglende præcise procedurer er der en ikke ubetydelig risiko for overtrædelse af grundlæggende rettigheder for de personer, der er genstand for undersøgelser.

OLAF's undersøgelsesrapporter har i en række tilfælde manglet beviskraft over for de nationale administrative og retlige myndigheder.

På den anden side understreges det flere steder i udtalelsen, at vanskelighederne med at realisere lovgivers intentioner også hænger sammen med den forsinkede etablering af Kontoret. Endvidere anbefaler Overvågningsudvalget, at OLAF sikres en mere uafhængig juridisk og budgetmæssig status i forhold til Kommissionen. Endelig udtaler Overvågningsudvalget, at der er behov for en forvaltningsrevision af OLAF i begyndelsen af 2004, hvori der gøres status over undersøgelsesfunktionens effektivitet og gennemslagskraft henset til Kontorets struktur og personalesammensætning.

Rådets konklusioner

I det foreliggende udkast til konklusioner tilslutter Rådet sig gennemgående Kommissionens tekniske anbefalinger vedrørende OLAF's interne organisation og arbejdsgange, indgåelsen af flere samarbejdsaftaler med eksterne samarbejdspartnere samt den fortsatte udvikling af samarbejdet med medlemsstaterne. Derimod tager Rådet afstand fra Kommissionens politiske anbefalinger på det strafferetlige område, der i givet fald bør behandles på Regeringskonferencen om EU-forfatningstraktaten.

Endvidere lægges der i konklusionsudkastet op til iværksættelsen af en ny og mere omfattende evaluering af samtlige aktivitetsområder i Kontoret, idet

Kommissionens rapport anses for kun delvist at opfylde kravene i artikel 15 i forordningen om OLAF.

Endelig noterer Rådet sig, at Overvågningsudvalget med sin udtalelse præsenterer en nyttig vurdering af, i hvilket omfang OLAF har realiseret de mål, som lovgiver fastlagde ved Kontorets etablering.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Aktiviteterne i Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) udgør en del af Kommissionens generelle indsats for at forebygge og bekæmpe besvigelser og andre uregelmæssigheder mod EU's budget.

Europa-Parlamentet

Kommissionens evalueringsrapport om OLAF behandles for nærværende af Europa-Parlamentets Budgetkontroludvalg, der er ved at skrive betænkning om sagen.

Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens rapport om evalueringen af OLAF har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 5: Makroøkonomisk dialog med kandidatlandene

1. Baggrund

Dialogen mellem EU og tiltrædelses- og kandidatlandene afholdes i forlængelse af Rådsmødet (ECOFIN) den 4. november 2003. Formålet med dialogen er at understøtte landenes forberedelse af koordinationen af den økonomiske politik blandt medlemslandene i EU. Således har tiltrædelses- og kandidatlandene siden 2001 udarbejdet årlige før-tiltrædelses-programmer, der beskriver landenes mellemfristede økonomiske programmer både for så vidt angår finanspolitikken, penge- og valutakurspolitikken, strukturreformer samt forventningerne til udviklingen i diverse økonomiske nøgletal. Disse programmer er forløbere for landenes konvergens- (og stabilitets)programmer, som skal udarbejdes efter EU-medlemskab.

Det forventes, at ministrene dels tiltræder en såkaldt fælles udtalelse om hvert af tiltrædelseslandenes økonomiske før-tiltrædelsesprogrammer, dels tiltræder fælles konklusioner, der overordnet skitserer ministrenes holdninger til, hvad der fremadrettet er vigtigt at fokusere på for henholdsvis de tiltrædende lande og de tre kandidatlande.

2. Indhold

Den fælles udtalelse om *Slovenien* forventes at opfordre landets myndigheder til at

en anti-inflationær sammensætning af den økonomiske politik og at opfordre landet til hurtigt at implementere privatiserings- og liberaliseringsprogrammerne for de statsejede virksomheder samt andre strukturreformer. Det forventes endvidere, at ministrene i udtalelsen vil anbefale Slovenien at anvende de finanspolitiske tiltag, der er nødvendige for at opnå programmets mål for de offentlige budgetter.

Det forventes, at ministrene i den fælles udtalelse om *Cyperns* før-tiltrædelsesprogram vil opfordre landet til at implementere de nødvendige budgettiltag for at opnå målene for offentlig budget og gæld. Ministrene ventes endvidere at lægge vægt på, at inflationen bringes ned på niveauet før 2003, og at landet fortsætter liberaliseringen af offentlige forsyningsvirksomheder især vedr. vandforsyning. Endelig ventes det, at ministrene opfordrer til, at investeringer i forskning og udvikling øges.

Det er forventningen, at ministrene i den fælles udtalelse om *Tjekkiet* hilser landets mål om finanspolitisk konsolidering velkommen, og tilskynder myndighederne til at implementere de nødvendige tiltag for at opnå denne konsolidering. Ministrene ventes at kvittere for, at hovedparten af tiltagene ligger på udgiftssiden. Ministrene forventes positivt at notere sig de fremskridt, der er opnået inden for strukturreformer. Det forventes, at man samtidigt opfordrer til yderligere pensionsreformer og reformer af sundhedsudgifterne. Endeligt forventes, at ministrene opfordrer Tjekkiet til i højere grad at samordne de enkelte strukturreformer samt til at implementere yderligere arbejdsmarkedsreformer.

For så vidt angår *Estland* er det forventningen, at ministrene i den fælles udtalelse vil notere sig landets succesfulde valutakurspolitik, der har bidraget til makroøkonomisk stabilitet samt notere sig, at landet har relativ lav offentlig gæld og budgetoverskud. Det forventes endvidere, at ministrene bemærker finanspolitikens rolle f.s.v.a. makroøkonomisk stabilitet, og at man opfordrer til en større grad af fokus på at opnå balance på den offentlige saldo på det mellemlange sigt frem for på årsbasis. Endeligt forventes det, at ministrene noterer sig fremskridtet med strukturreformer, men dog opfordrer til en styrkelse af de regulerende myndigheder inden for sektorer som kommunikation, energi og transport.

I den fælles udtalelse om *Ungarn* forventes ministrene at tilskynde landet til at fortsætte med tiltag for generelt at forbedre konkurrencen i den ungarske økonomi og at opfordre til, at den ikke-inflationære politik ført i 2001-2002 fastholdes. Ministrene forventes endvidere at byde den forudsete finanspolitiske konsolidering og nedbringelsen af gæld velkommen. For at opnå målene for den offentlige saldo ventes ministrene at opfordre Ungarn til at udføre de planlagte udgiftsreformer. Det forventes, at ministrene komplimenterer de ungarske myndigheder for fremgangen f.s.v.a. strukturreformer, og opfordrer myndighederne til at fortsætte reformer, herunder åbning af markederne for elektricitet og gas samt fortsatte reformer af sundhedssystemet.

For *Letland* er det forventningen, at den fælles udtalelse vil anerkende, at landet i høj grad har opnået målene f.s.v.a. en balanceret økonomisk udvikling og prisstabilitet,

men at landet fortsat bør være opmærksom på risikoen ved det forholdsvist høje underskud på betalingsbalancens løbende poster. Det forventes endvidere, at ministrene vil anerkende fremskridtet f.s.v.a. konsolidering af de offentlige finanser, men at man vil påpege, at der på det mellemlange sigt kan vise sig risici, der kan sætte de finanspolitiske mål under pres. Det forventes, at ministrene vil anbefale, at landet

hejrer det offentlige sundhedsforhold og forventes, at man vil bringe landet til at gennemføre arbejdsmarkedsreformer.

Det forventes, at den fælles udtalelse om *Litauens* før-tiltrædelsesprogram vil byde landets makroøkonomiske udvikling og de fremskridt, der er opnået hvad angår økonomiske reformer, velkommen. Det forventes endvidere, at en anerkendelse af fremskridtet med konsolideringen af de offentlige finanser vil blive udtrykt, mens landet vil blive anbefalet at indarbejde visse forventede udgifter i den mellemfristede fremskrivning. Det forventes desuden, at landet komplimenteres for indsatsen for strukturreformer, mens det påpeges, at et vedholdende reformtempo er nødvendigt, især f.s.v.a. reformer, der skal fremme vækst i beskæftigelsen og forbedre erhvervsklimaet.

For så vidt angår *Malta* forventes det, at ministrenes fælles udtalelse vil bemærke, at udviklingen i den internationale økonomi kan virke særligt dæmpende på den maltesiske økonomi grundet effekten på bl.a. turisme. Det forventes endvidere, at ministrene tilskynder de maltesiske myndigheder til at arbejde for at bringe de offentlige finanser på fode, at sænke subsidier og at øge effektiviteten af offentlige virksomheder. Det forventes endvidere, at ministrene vil anbefale Malta at arbejde for hurtigt at nedbringe det offentlige underskud til tæt på balance og at få nedbragt den offentlige gæld, herunder v.h.j.a. ændringer i velfærds- og pensionssystemet med hensyn til effekterne af en aldrende befolkning. Ministrene ventes endvidere at opfordre Malta til at øge hastigheden, hvormed landet foretager privatiseringer bl.a. for at sikre en mere effektiv allokering af ressourcer.

I den fælles udtalelse vedrørende *Polen* forventes det, at ministrene anerkender reformfremskridtene. Ministrene forventes at udtrykke bekymring over det større budgetunderskud i 2004 og at tilskynde Polen til at fortsætte arbejdet med konsolidering af de offentlige finanser med større hastighed end skitseret i det økonomiske før-tiltrædelsesprogram. I forbindelse hermed forventes ministrene at påpege et behov for udgiftsreformer især hvad angår en nedbringelse af sociale udgifter. For så vidt angår strukturreformer forventes ministrene endvidere at påpege behovet for yderligere privatiseringer af statsejede virksomheder og for reformer af både produkt- og arbejdsmarkedet bl.a. for at øge incitamenterne for at arbejde og for at forbedre investeringsklimaet. Endeligt forventes det, at ministrene vil opfordre Polen til i næste program at levere information, der i højere grad er på linie med ESA95 EU's nationalregnskabsstandard).

I den fælles udtalelse om det *slovakiske* før-tiltrædelsesprogram er det forventningen, at ministrene vil påpege, at den forventede nedbringelse af underskuddet på betalingsbalancens løbende poster og inflationen i høj grad er afhængig af streng

overholdelse af den finanspolitiske konsolidering og implementeringen af strukturreformer. Ministrene vil forventeligt tilskynde de slovakiske myndigheder til at fortsætte med de offentlige udgiftsreformer og foretager yderligere reformer på social- og sundhedsområdet. Ministrene forventes endvidere at opfordre Slovakiet til at fortsætte med reformer for at nedbringe den strukturelle arbejdsløshed og at opfordre til, at de finansielle tilsynsmyndigheder styrkes.

Foruden de fælles udtalelser vedrørende de ti tiltrædelseslandes økonomiske før-tiltrædelsesprogrammer forventes det, at ministrene enes om fælles konklusioner vedrørende overordnede holdninger til de fremadrettede behov for tiltag i henholdsvis

Det forventes, at de fælles konklusioner for de *ti tiltrædelseslande* bl.a. vil fokusere på vigtigheden af arbejdet med strukturreformer og holdbare offentlige finanser. Det ventes desuden, at ministrene komplimenterer fremskridtet opnået af mange af landene f.s.v.a. lavere inflation, men at det påpeges, at der i visse lande fortsat består en udfordring i deregulering af priser. Underskuddet på betalingsbalancens løbende poster ventes endvidere nævnt som en mulig udfordring på det mellemland sigt for visse lande. Det forventes endvidere, at konklusionerne vil påpege vigtigheden af fortsættelsen med forberedelserne af EU-medlemskab inden for de aftalte frister og rammer. Endeligt ventes det bemærket, at der inden for det statistiske område er sket betydelige forbedringer, men at der fortsat er behov for forbedringer på en række områder fx f.s.v.a. opgørelsen af offentlig gæld og saldo (efterlevelse af ESA95-reglerne) og opgørelsen af betalingsbalancens poster. Det forventes endvidere, at det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) opfordres til at følge udviklingen nøje.

For så vidt angår de *tre kandidatlande* forventes det at ministrene i konklusionerne opfordrer EPC til at studerer behovet for reformer i landene nærmere med henblik på afrapportering i løbet af 2004.

Hvad angår *Bulgarien* forventes det, at det bemærkes i konklusionerne, at der er en sammenhæng mellem landets currency board og økonomiens følsomhed vis-a-vis udlandet. Det ventes endvidere, at konklusionerne nævner, at der på trods af landets fremskridt med strukturreformer er mangel på reformer med virkning for de offentlige finanser, herunder privatiseringer og sundhedsreformer. Endeligt ventes det bemærket, at der f.s.v.a. arbejdsmarkedsreformer kun er mindre fokus på en øget fleksibilitet af arbejdsmarkedet, hvilket ellers kunne være et væsentligt instrument til nedbringelse af arbejdsløsheden.

Det forventes, at konklusionerne vil nævne, at det *rumænske* før-tiltrædelsesprogram underdriver risikoen for en forværring af betalingsbalancen. Det forventes desuden, at landets succes med at nedbringe inflationen bemærkes, men at det tilføjes, at der fortsat er behov for lavere inflation. Desuden forventes, at det bemærkes, at der er behov for yderligere beskrivelse af muligheden for en pengepolitik, der indebærer inflationsmålsætning, kombineret med flydende kurser fra 2005/2006. Endeligt forventes, at ministrene bemærker, at før-tiltrædelsesprogrammet mangler en klar beskrivelse af status og planer inden for vigtige strukturreformområder, hvilket

19

besværliggør en fuldstændig vurdering af den makroøkonomiske situation.

For så vidt angår *Tyrkiet* forventes, at ministrene bemærker, at før-tiltrædelsesprogrammet for 2003 er mere realistisk end tidligere. Det ventes, at ministrene bemærker, at en stram finanspolitisk tilgang og efterlevelse af landets IMF-aftale er nøgleelementer i at opnå hovedprioriteter for landet så som holdbar økonomisk vækst, lavere inflation samt en nedbringelse af offentlig underskud og gæld. Endeligt ventes det nævnt, at der fortsat er behov for yderligere privatiseringer og reformer af arbejdsmarkedet grundet den høje arbejdsløshed.

3. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser af dialogen med kandidatlandene eller af eventuelle fælles udtalelser om de enkelte tiltrædelseslande

4. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forhandlingerne om tiltrædelses- og kandidatlandenes optagelse i EU foregår mellem EU og de respektive lande. Det er derfor også naturligt, at dialogen om den makroøkonomiske udvikling i tiltrædelses- og kandidatlandene foregår på EU-niveau.

5. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere være forelagt Folketingets Europaudvalg.

Dagsordenspunkt 6 (A-punkt):   Direktiv om gensidig bistand

Rådet (ECOFIN) ventes den 4. november 2003 som a-punkt at vedtage forslag til rådets direktiv, der ændrer Direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter [KOM(2003)446].

1. Baggrund

Direktivet om gensidig bistand fra 1977 opstiller rammerne for, hvorledes de kompetente myndigheder i medlemslandene yder gensidig bistand og udveksler informationer, således at skattelovene virker effektivt.

Direktivet giver mulighed for 3 typer af informationsudveksling – information efter forespørgsel, automatisk udveksling og spontan udveksling.

Der er opstillet grænser for informationsudvekslingen med henblik på at sikre, at der er gensidighed i den type information, der kan udveksles. Det er således ikke muligt for en medlemsstat at søge om information fra en anden medlemsstat, hvis den ansøgende stat ville have været udelukket fra at opnå den samme information på grund af restriktioner i dets egen lovgivning eller administrativ praksis.

Da direktivet blev vedtaget, gjaldt det kun for direkte skatter. Senere hen i hhv. 1979 og 1992 er direktivet blevet ændret og udvidet til at omfatte moms og forbrugsafgifter. For nylig har Kommissionen fremsat forslag [KOM(2001)294] om at skabe et separat direktiv om gensidig bistand på momsområdet, og på et senere tidspunkt vil der ligeledes blive fremsat et forslag om, at der skal være et selvstændigt direktiv om gensidig bistand vedrørende forbrugsafgifterne.

COREPER nedsatte i 1999 en ad hoc arbejdsgruppe vedrørende skattesvig. Arbejdsgruppen skulle bl.a. undersøge mulige svagheder i de eksisterende fællesskabsregler vedrørende administrativt samarbejde og gensidig bistand i direkte skattesager. Arbejdsgruppen fremlagde en rapport i maj 2000 (Rådsdokument 8668/00).

På baggrund af arbejdsgruppens rapport er der på området vedrørende direkte skatter efterfølgende blevet afholdt en del møder i en af Kommissionen nedsat arbejdsgruppe. På disse møder har Kommissionen forsøgt at nå til en fælles holdning blandt medlemslandene til en udformning af mulige ændringer til Direktivet vedrørende gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder(77/799/EØF), på de punkter hvor direktivet vedrører direkte skatter.

I fortsættelse af disse møder har Kommissionen den 23. juli 2003 fremlagt et forslag til ændring af direktivet om gensidig bistand mellem medlemsstaterne indenfor området direkte skatter [KOM(2003)446].

Kommissionen havde først lagt op til, at direktivet skulle vedtages med hjemmel i Traktatens artikel 95, men da der ikke var enighed om dette retsgrundlag, har Kommissionen nu foreslået, at retsgrundlaget skal være Traktatens artikler 93 og 94

21

(enstemmighed).

Gensidig bistandsdirektivet er offentliggjort i EF-tidende nr. L 336 af 27/12/1977 s. 0015 - 0020. Direktivet er ændret flere gange senest ved Rådets direktiv nr. 92/12/EØF af 25. februar 1992.

2. Indhold

Ændringsforslaget indeholder forslag om:

At direktivet skal sikre, at den informationsindhentningsproces, som en medlemsstat foretager på en anden medlemsstats vegne, foregår på samme måde, som hvis medlemsstaten havde foretaget informationsindhentningen på egne vegne.

Denne bestemmelse foreslås indsat, fordi en række af medlemslandene har procedurer i deres nationale lovgivning, der kræver, at de giver besked til en skatteyder om, at en anmodning om assistance er blevet modtaget fra en kompetent myndighed i en anden medlemsstat. Ad hoc-arbejdsgruppen har set dette som en svaghed i de eksisterende procedurer, fordi det ofte begrænser den fordel som den anmodende stat efterfølgende får; tilsvarende vil det forsinke informationsindhentningsprocessen. Sådanne forsinkelser kan underminere undersøgelsesprocessen, og tjener kun skatteunddrageren.

Der er ikke tilsvarende foranstaltninger, når medlemslandene indhenter informationer på egne vegne. Resultatet af disse forskellige procedurer er, at det tager betydeligt længere tid at få information på vegne af et andet medlemsland, end det gør at få information til en indenlandsk undersøgelse. Sådanne forsinkelser er skadelige for både det medlemsland, der forsøger at håndhæve sine skattelove, og for den europæiske unions overordnede interesser, fordi det påvirker det indre markeds funktion.

For Danmarks vedkommende sker informationsindhentning allerede på samme måde, hvad enten det sker på andre landes vegne eller på egne vegne. Præciseringen af bestemmelsen vil derfor ikke ændre på praksis i Danmark.

At en medlemsstat, der har modtaget informationer om en skatteyder fra en anden medlemsstat, ikke skal anmode den anden stat om tilladelse, for at benytte denne information i retten eller i forbindelse med andre procedurer.

Denne bestemmelse er indsat, fordi ad hoc-arbejdsgruppen har fundet, at der eksisterer en anden svaghed ved det eksisterende direktiv. Den eksisterende regel giver en stat mulighed for at benytte information, modtaget fra en anden stat, i retssager, i de tilfælde hvor den kompetente myndighed i den anden stat, der gav oplysningerne, ikke har indvendinger.

Ad hoc-arbejdsgruppen påpegede, at den eksisterende tekst giver anledning til tvivl. Nogle medlemslande har den holdning, at det er nødvendigt at få eksplicit godkendelse

22

fra den kompetente myndighed, der har afgivet oplysningen, før informationen kan bruges ved retslige procedurer m.m. Andre medlemslande har derimod den modsatte holdning, nemlig at et stiltiende samtykke kan siges at foreligge, hvis den stat, der leverer informationen, ikke rejste indsigelser, da den gav oplysningerne.

Formålet med teksten er derfor at fjerne alle mulige forsinkelser, ved at gøre det unødvendigt at suspendere retshandling eller andre procedurer indtil, der er sket afklaring af om informationerne må benyttes.

Danmark har hele tiden indtaget den holdning, at stiltiende samtykke kan siges at foreligge, hvis der ikke på forhånd er blevet rejst indsigelser. Forslaget medfører derfor ingen ændring for retstilstanden i Danmark.

At en medlemsstat ikke har nogen pligt til at foretage undersøgelser på en anden medlemsstats vegne, hvis den indsamlede medlemsstats lovmæssige eller administrative praksis ikke tillader landets egne myndigheder at foretage sådanne undersøgelser eller indsamle sådanne informationer.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det er blevet fremhævet, at den eksisterende artikel 8.1 er tvetydig. Kommissionen vil derfor benytte denne lejlighed til at revidere teksten for at fjerne enhver tvivl. I forbindelse med diskussionerne i Kommissionens ekspertarbejdsgruppe, var medlemslandene enige i Kommissionens fortolkning, at den nuværende ordlyd ikke giver en medlemsstat mulighed for at afslå at tilvejebringe og udveksle oplysninger under påskud af, at de pågældende oplysninger ikke er *påkrævede* i forbindelse med dens egne indenlandske skatteordninger. Den kan kun afslå at tilvejebringe og udveksle oplysninger, som den heller ikke har *ret til* at tilvejebringe eller anvende til eget brug. Omformuleringen har til formål at sikre, at anvendelsen af denne regel ikke længere er åben for fortolkning, men nu er fastlagt i utvetydige vendinger.

Danmark har handlet i overensstemmelse med præciseringen, hvorfor denne ikke får nogen betydning.

At sikre, at det bliver muligt for en medlemsstat at afvise at give oplysninger eller at give assistance, hvis den anmodende medlemsstat ikke selv er i stand til at yde tilsvarende hjælp, det være sig pga. faktiske eller retlige årsager.

Baggrunden for ændringen af bestemmelsen er, at der i medlemslandene har været tvivl om, hvordan den eksisterende artikel 8.3, skulle læses. Forslaget skal derfor fjerne enhver tvivl om, at det er den anmodende stat, der henvises til i bestemmelsen.

Ændringsforslaget forventes ikke at få betydning for Danmark, da den eksisterende tekst i dansk lov er entydig og i overensstemmelse med det af Kommissionen foreslåede.

At sikre, at de lovmæssige krav i visse medlemsstater om, at en skatteyder skal orienteres om afgørelser og dokumenter vedrørende hans skattepligt, kan

23

opfyldes i de tilfælde, hvor skatteyderen er flyttet til en anden medlemsstat. Det foreslås derfor, at skattemyndigheder bliver givet mulighed for at anmode om assistance fra myndighederne i den stat, hvortil skatteyderen er flyttet.

Kravet om en sådan orientering eksisterer ikke i alle medlemslande. Det ville imidlertid være yderst gavnligt for de medlemsstater, hvor besked er nødvendig, hvis denne orientering kunne gennemføres på deres vegne af de kompetente myndigheder i andre medlemsstater. I de medlemsstater, hvor det ikke er et krav, at der skal ske en orientering af borgerne, er det ikke givet, at skattemyndighederne er klar over vigtigheden af orienteringen for den anmodende stat. Den foreslåede tilføjelse til direktivet vil derfor fremhæve vigtigheden af sådanne procedurer.

Forslaget vurderes ikke at have nogen betydning for Danmark, idet den foreslåede procedure allerede i dag følges af de danske skattemyndigheder.

At sikre, at der kan foretages samtidig kontrol af virksomheder, i de tilfælde, hvor virksomheden er placeret i flere medlemsstater. På denne måde gøres det bl.a. lettere at bekræfte at interne handler er sket på "arms længde vilkår" (d.v.s. at handlen eller transaktionen foregår som om, det var mellem uafhængige parter), og det kan sikres, at skattepligten for hver enkelt enhed kan ansættes korrekt.

Den foreslåede nye artikel 8b vedrører samtidig kontrol af en skatteyder, der opererer i flere medlemslande. Samtidig kontrol er betragtet som en af de mest effektive måder, som kompetente myndigheder kan udveksle oplysninger på. Ad hoc-arbejdsgruppen tilskyndede, at det skulle overvejes hvordan misbrug vedrørende under- og overfakturering kunne takles, når transaktionerne fandt sted mellem forbundne enheder i grænseoverskridende situationer. Arbejdsgruppen foreslog, at samtidig kontrol ville være en måde at udvikle udvidet samarbejde mellem skattemyndighederne. Tilføjelsen til direktivet ville gøre det muligt at have denne type af kontrol, men kun hvor de kompetente myndigheder indvilger i at deltage.

Samtidig kontrol er en metode til at skattemyndighederne i to eller flere lande indhenter oplysninger, hver på sit område, hvorefter de udveksler de indsamlede oplysninger i overensstemmelse med aftaler om bistand med informationsudveksling. Det vil være frivilligt for de kompetente myndigheder at deltage i samtidig kontrol.

I forhold til dansk ret, vil der ikke være nogen problemer med at indføre en sådan bestemmelse.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Direktivforslaget skal styrke samarbejdet mellem medlemmernes skattemyndigheder, og må derfor nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau.

4. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet endeligt høringssvar til direktivforslaget.